

Tvede: Selv om Udvalget maatte arbejde meget hurtigt og Lovforslaget blive ophøjet til Lov indenfor en nær Fremtid, vil der dog, som jeg før nævned, ganske sikkert gaa en hel Del Tid. Vi vil komme et godt Stykke ind paa Foraaret, før Kommunerne ved, hvor meget de skal opkræve i Afgift. Naar saa Afgiften skal fordeles paa de næringsdrivende, skal det ske i Henhold til deres Omsætning af stærke Drikke i sidste Regnskabsaar, men det kan jo aldrig blive nogen Maalestok for, hvad Salget kan blive i 1918. I Slutningen af 1917, i Oktober, forhøjedes Priserne paa Vin med 100 pCt. og i December Priserne paa Brændevin og Akvavit med flere Hundrede Procent. Omsætningen af disse Varer vil derfor ganske givet hos enhver forretningsdrivende blive betydeligt mindre i 1918, end den har været i det foregaaende Forretningsaar. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at man med god Ret kan sige til en Mand: For 1918 skal du betale en Afgift, svarende til din Omsætning i forrige Aar, da Omsætningsmulighederne var langt større og rigere, end de vil blive i 1918.

Overfor den højtærede Ministers sidste Bemærkning maa jeg sige, at jeg har ikke følt mig som Talsmand for nogle enkelte, der muligen kunde komme op paa en Afgift af 8,000 Kr. Jeg nævned kun dette Tal i Modsætning til, at den højeste Afgift for Tiden er 400 Kr. Vi har jo fra vor Side fuldt ud givet vor Tilslutning til, at man søger at imødekomme alle de mindre næringsdrivende, som har ondt ved at udrede Afgiften, og hvor Ret og Billighed taler for, at den bliver dem godtgjort. Men det er eet; et andet er det, jeg har peget paa, om det Grundlag, som man vil anvende for Beskatningen eller for Fastsættelsen af Afgiften for 1918, ogsaa kan siges at være retfærdigt.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal henvise til, at der i Folketinget var ganske enstemmig Tilslutning til denne Tanke, at sætte Afgiften i Forhold til Næringens Omsætning af stærke Drikke, og det er ikke underligt, at man gav Tilslutning hertil, for det er et gammelt Krav fra Ædruelighedsvennernes Side, og desuden er det fra Handelsstandens Side et gammelt Krav, at man ikke skal sætte en Afgift paa Brændevin i Forhold til Forretningens Omsætning af andre Varer. Efter den bestaaende Ordning kunde man komme til at betale den højeste Sats af Brændevinsafgift,

selv om man kun havde en ganske forsvindende Omsætning af stærke Drikke, hvis man havde en Omsætning af andre Varer, som var betydelig. Det er dette urimelige Forhold, der her foreslaas ændret, idet Afgiften sættes i Forhold til Næringens Omsætning af stærke Drikke. Men det er jo ikke saaledes, som man kunde tro efter det ærede Medlems Udtalelse, at den Afgift, der her er Tale om, er en Art Procentafgift af Omsætningen af stærke Drikke. Omsætningen af stærke Drikke bruges kun som Maal for Forretningens Omfang i denne særlige Henseende overfor en samlet Afgift, som ikke til syvende og sidst er saa overmaade stor for Kommunen. Det er det Beløb, Kommunen i det hele taget har i Afgift, som bliver at fordele paa Forretningerne efter deres Omfang som Forretninger med stærke Drikke. Ogsaa derfor tror jeg, at det ærede Medlems Ængstelser hviler paa et meget svagt Grundlag. Og medens jeg er ganske overbevist om, at han ikke har følt sig som Talsmand for visse store Forretninger, vil jeg tillade mig at gentage, at hans Forslag om kun at lade Spørgsmaalet afgøre for 1917 og lade det staa hen for 1918 meget let vil føre til det Resultat, at man i ubegrundet Bekymring for nogle store Forretninger vil komme til at medvirke til, at alle de Tusinder af smaa Forretninger, for hvem Handel med stærke Drikke er ophørt i disse Tider, kommer til at vente paa den Eftergivelse eller Nedsættelse af Afgiften, som de har gjort sig grundet Forventning om, eller ikke vil faa den i det Omfang, som de har haabet paa, fordi Kommunerne vil være mindre tilbøjelige til at benytte Loven, naar dette Forhold ikke er endeligt ordnet. Jeg skal derfor meget henstille til dette høje Ting at følge Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og medvirke til, at det saa hurtigt som muligt opnaar Lovskraft.

Tvede: Som jeg før sagde, har jeg ikke nogen Bekymring for de enkelte Virksomheder, Restauratører eller Vinhandlere, der vilde komme op paa de store Afgifter, og jeg tror heller ikke, at den af mig antydede Vej i nogen som helst Maade skulde paavirke en Kommune til ikke at eftergive de mindre velsituerede Forretninger Afgiften; jeg har den Tro til Kommunerne, at de ikke vil undlade at tage ethvert skyldigt Hensyn til slige Andragender. Hvad jeg derimod atter vil fremdrage, er, at Omsætningen af stærke